

Underbilag til bilag 5.

DE DANSKE SKYTTE-,
GYMNASTIK- OG IDRÆTSFORENINGER

Skydeudvalget.

Den 24. oktober 1972.

Overvejelser vedrørende „Forslag til lov om ændring af våbenloven,“ 12. oktober 1972.

I ovennævnte lovforslag er i den nye § 6 b anført:

„Justitsministeren kan fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser i henhold til loven.“

I „Bemærkninger til lovforslaget“ til nr. 3 (ovennævnte § 6 b) anføres, at tilladelser til at besidde håndskydevåben er den eneste gruppe våbentilladelser, hvor en afgift vil have betydning for statskassen. Der forventes at indkomme ca. 2 mill. kr. ved en 5-årig afgift på riflede geværer på 100 kr. og en 2-årig afgift på pistoler på 50 kr.

Det anføres desuden, at afgifterne vil medføre et vist merarbejde for politiet, men at dette ved en rigtig tilrettelæggelse ikke forventes at medføre udgifter for statskassen.

Idet såvel geværer (salongeværer) og — fremtidig — 5,6 mm pistoler indgår blandt de våben, vor organisation anvender, skal følgende fremføres:

Staten har gennem tiderne altid givet udtryk for sin interesse for idræt. Den har givet udtryk herfor gennem støtte til idrættens udbredelse i befolkningen, og den har gennem de sidste mange år givet økonomisk støtte først og fremmest gennem tipsloven.

Blandt de anerkendte idrætsgrene, hvortil staten har givet økonomisk støtte, er skydning. Skydning som idræt drives i vor organisation af ca. 85.000 medlemmer i ca. 900 foreninger over hele landet. Medlemmerne ofrer hvert år mange penge på en idræt, der fremmer koncentrationssevne,

viljestyrke og kondition. Den dyrkes af såvel kvinder som mænd i praktisk talt alle aldre fra og med det tolvte år, og traditionelt råder der inden for skytteforeningerne et fortrinligt kammeratskab og sammenhold. De ældre vejleder og hjælper de yngre, og gennem det derved opnåede kendskab til hinanden fremelskes det gode samarbejde mellem generationerne og den gensidige respekt. Med den stedse øgede fritid og det dermed stigende behov for fritidsbeskæftigelse må det derfor være ønskeligt, at ungdommen bliver interesseret i skydning, som den værdifulde idræts- og fritidsvirksomhed den er.

Ved en vedtagelse af det fremsatte forslag vil staten med den ene hånd støtte vor idræt og med den anden hånd inddrage en del af denne støtte gennem en afgift. Ved forslaget vedtagelse vil der for første gang blive lagt en afgift på et idrætsredskab; en afgift som ikke er gældende for alle idrætsudøvere, men alene for dem, der blandt mange idrætter har valgt netop skydning. Det kan måske med rette siges, at afgiften i gennemsnit pr. år ikke er så væsentlig, at den i forhold til de øvrige udgifter ved denne idræt vil betyde noget alvorligt, men det synes uretfærdigt, at der pålægges en enkelt idræt en afgift, som ikke pålægges alle andre.

Det forekommer i øvrigt inkonsekvent, at politiet skal udstede våbentilladelser, når det drejer sig om 5,6 mm salongeværer, medens vor organisation selv kan udstede